

dertil medgaaende Omkostninger skulle fastsættes ved Finantsloven. Det erkjendes ogsaa fra alle Sider, at en saadan Anstalt skal indrettes, og da Negtelsen kun er begrundet i, at man har fundet det forlangte Beløb altfor stort, gaa vi ud fra, at Lovens Bestemmelser snart ville ske Gjyldest.

Bed III. De af Ministeren begjærede Beløb ere alle bevilgede, undtagen 40,000 Kr. til Opførelse af en Underkjørsel ved det kgl. Theater.

At den nuværende midlertidige Underkjørsel vanslirer Theaterbygningen, er der formentlig kun een Mening om, og det maa vække Forundring, at noget saa Ufsjænt i saa mange Aar har kunnet blive staaende. Det er imidlertid oplyst, at den nuværende Underkjørsel i hvert Fald vil komme bort iaar, da denne Del af Façaden skal afpudses, og vi forvente da, at ogsaa denne Del af Bygningen endelig maa blive fuldført.

Bed IV og V. Paa disse Konti var tilsammen paa det oprindelige Finantslovsforslag begjært 4,212,657 Kr. og paa det nu foreliggende Lovforslag er bevilget 1,522,990, hvilket er henved $\frac{1}{2}$ Million mindre, end der i de senere Aar har været bevilget.

Blandt de Bevillinger, som ere negtede Krigsministeren, maa vi særligt fremhæve 224,000 Kr. til Forstærkning af Kjøbenhavns Søbefæstning og 475,000 Kr. eller subsidiært som 1ste Bidrag 245,000 Kr. til 11 Stykker 15 Centimeters Kanoner. Det er oplyst, at Søforterne ikke kunne modstaa det nuværende stærke pantserbrydende Skjts, og at de derfor ville være udsatte for, naar et Projekttil rammer Krudtmagasinerne, at blive sprængte i Luften ligesom det skete ved Alexandria. Vi forstaa ikke, hvorledes man kan have villet anvende store Summer paa disse Forters Bygning og saa vægrer sig ved at anvende et forholdsvis saa ubetydeligt Beløb for at sikke dem mod Tilintetgjørelse, og denne Sparommelighed med Penge kan let medføre et stort Tab af Menneskeliv. Ogsaa af en anden Grund burde dette Beløb være bevilget; Søforterne ere tillige Søminestationer; naar et af dem ødelægges, bliver en hel Række Torpedoer unyttig og alle de Penge, der ere anvendte paa Anskaffelsen af dette kostbare Materiel, ere spildte.

Hvad Kanonerne angaar, skulle de erstatte de i Søforternes Kasematter værende gammeltdags Kanoner, hvis Skudsikkerhed og Rækkeevne er saa ringe, at de kun undtagelsesvis kunne gjøre Nytte.

Vi finde endnu særlig Anledning til at fremhæve, at der paa Krigsministeriets Konto er negtet c. 14,000 Kr. til Brandslukningsvæsenet paa Kronborg, foruden 7,000 Kr. til samme Diemed paa Indenrigsministeriets. Kronborg er, efter den Maade hvorpaa det nu benyttes, udsat for Brandfare, og det er ikke i sin Orden, at der ikke gjøres, hvad der kan for at formindske Brandfaren for denne monumentale historiske Bygning.

Blandt de Bevillinger, der ere negtede Marineministeriet, maa vi fremhæve 200,000 Kr. til Fremme af Nybygninger. Den foreslaaede Udvikling af Flaademateriellet var ikke blot i fuld Overensstemmelse med Forudsætningerne for Loven om Søværnets Ordning, hvori der var gaaet ud fra en aarlig ordinær Nybygningskonto paa 1,700,000 Kr., men tillige med den Udvikling af vort Forsvar, som man i det andet Thing oftere har gjort sig til Talsmand for. Naar vi imidlertid ikke gjøre nogen Modstand mod denne Medsættelse, er det i Betragtning af, at selve Nybygningernes hurtige Fremme paa Grund af Forholdene iaar ikke vil lide nogen større Forsinkelse derved. Fremdeles maa vi fremhæve Negtelsen af 252,000 Kr. til nye Kasematkanoner til Pantserbatteriet Odin, 1ste Bidrag, og 112,200 Kr. til nye Taarnkanoner til Pantserbatteriet Gorm, 1ste Bidrag. Det erkjendes vistnok fra alle Sider, at vort Søværn under en Krig vil faae en meget